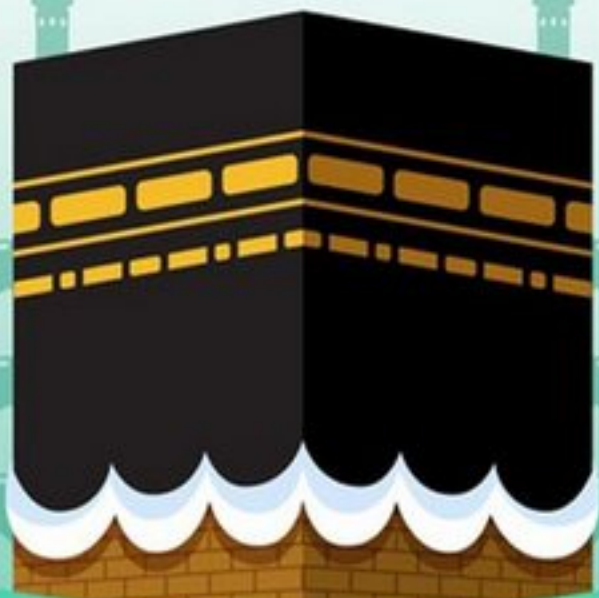

مکي پاک ۽ حج جون

فضيلتون

24-June-2021

هفتيوار سنٽن پري اجتماع ۾ ٿيڻ وارو
سنٽن پريو بيان

(For Islamic Brothers)

24 جون 2021 تي پاڪستان جي هفتيوار اجتماعن ۾ ٿيڻ وارو بيان

مڪي پاڪ ۽ حج جون فضيلتون

هن بيان ۾ اوهان جاڻي سگهندؤ.....

❖... ڪعبي شريف جي اول هئڻ جو شان

❖... ڪعبو شريف آمن وارو مقام آهي

❖... انبياءِ ڪرام عَلَيْهِمُ السَّلَام جون حج بابت روايتون

❖... حج جون فضيلتون

پيشڪش

مجلس الْمَدِينَةُ الْعِلْمِيَّة (اسلامڪ ريسرچ سينٽر)

(شعبه بياناتِ دعوتِ اسلامي)

ترجمو: ٽرانسليشن ڊپارٽمنٽ دعوتِ اسلامي

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَعَلَى آلِكَ وَأَصْحَابِكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ
الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ وَعَلَى آلِكَ وَأَصْحَابِكَ يَا نُورَ اللَّهِ

نَوَيْتُ سُنَّتَ الْإِعْتِكَافِ

(مون سنّتِ اعتكاف جي نيّت ڪئي)

پيارا پيارا اسلامي ڀائرو! مسجد مسلمان جي پناه گاه آهي. مسجد ۾
ڪثرت سان اچڻ جي عادت بڻايو، اِن شَاءَ اللَّهُ! شيطان کان به حفاظت ٿيندي،
گناهَن کان به محفوظ رهندا. هڪ ٻيو ڪم ڪريو! جڏهن به مسجد ۾ اچو، ياد
ڪري اعتكاف جي نيت به ڪري وٺو! ان جا به 2 فائدا ٿيندا: پهريون اهو ته
جيستائين مسجد ۾ رهندؤ، نفل اعتكاف جو ثواب ملندو رهندو، ٻيو اهو جو
مسجد ۾ کائڻ، پيئڻ، سمهڻ، سحري افطاري ڪرڻ، دم ڪيل پاڻي پيئڻ
وغيره جائز ناهي، اعتكاف جي نيت ڪندا ته ضمناً اهي شيون به جائز ٿي
وينديون.

دُرود شريف جي فضيلت

حضرت سيدنا حفص رومي رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ تمام وڏو سردار هو، سندس وفات کان
پوءِ ڪنهن خواب ۾ ڏسي پڇيو: ”مَا فَعَلَ اللَّهُ بِكَ“ يعني الله پاڪ توهان سان
ڪهڙو مُعَامَلو فرمايو؟ اُن جواب ڏنو: الله پاڪ مون تي رحم فرمايو، منهنجي
بخشش فرمائي ۽ مون کي جنت ۾ داخل فرمايو. پڇيو ويو: ڪهڙي عمل سبب؟
جواب ڏنائين: جڏهن بارگاهِ اِلهِي ۾ حاضر ٿيس ته الله پاڪ ملائڪن کي
منهنجي گناهن ۽ منهنجي پڙهيل دُرود جو حساب لڳائڻ جو حڪم ڏنو، جڏهن
حساب لڳايو ويو ته منهنجا دُرود منهنجي گناهن کان وڌيڪ نڪتا ته الله پاڪ

ارشاد فرمايو: اي منهنجا ملائڪو! ان جي قدر و منزلت توھان تي واضح ٿي آھي، لھذا هن کان وڌيڪ حساب نہ وٺو ۽ هن کي جنت ۾ وٺي وڃو.

(الْقَوْلُ الْبَدِيعُ، صفحہ: 124)

دُرود اُن ۾ بهيڄو سلام اُن ۾ بهيڄو
 بهي مؤمنونن سے خدا چاهتا ہے
 اگر کوئی اپنا بھلا چاهتا ہے
 اُسے چاہے جس کو خدا چاهتا ہے

صَلُّوا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللهُ عَلَی مُحَمَّد

بیانِ بَدَنِ جُونِ نِیْتُونِ

حديثِ پاڪ ۾ آهي: 'أَفْضَلُ الْعَمَلِ النَّيَّةُ الصَّادِقَةُ' سچي نيت افضل ترين عمل آهي. (جامع صغير، صفحہ: 81، حديث: 1284)

اي عاشقانِ رسول! چڱي نيت جنت ۾ پهچائي ڇڏيندي آهي. هر نيك ۽ جائز ڪم کان پهريان سنيون نيتون ڪرڻ گهرجن! هن سان عمل جو ثواب وڌي ويندو آهي. اچو! بيانِ بدنِ جون ڪجهه سنيون نيتون ڪيون ٿا، مان نيتون ڪرايان ٿو، اوهان دل ۾ ارادو ڏسو ته اِنُ شَاءَ اللهُ چئي ان جو اظهار ڪريو: ❖ علمِ دين سکڻ جي لاءِ سڄو بيانِ بدنِ سڏندس ❖ علمِ دين جو ادب ڪندي ادب سان ويهندس ❖ بيان جا اهم نڪتا (Points) لکي وٺندس ❖ بيان جون جيتريون ڳالهيون ياد رهجي ويون، گهر وڃي گهروارن کي، ٻارن کي، دوست احباب کي ٻڌائي علمِ دين ڦهلائڻ جو ثواب ڪمائيندس.

صَلُّوا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللهُ عَلَی مُحَمَّد

پيارا اسلامي پائرو! اسان جي پياري آقا، مديني واري مصطفيٰ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي حياتِ ظاهري ۾ هڪ ڀيرو غير مُسلم ماڻهن مسلمانن تي اعتراض ڪيو ته

توهان جو قبلو ڪعبو شريف آهي ۽ اسان جو قبلو بيت المقدس (يعني مسجد اقصيٰ) آهي ۽ بيت المقدس جيئن ته ڪعبي شريف کان افضل آهي، لهنذا اسان جو دين توهان جي دين کان افضل آهي، پنهنجي هن دعويٰ تي انهن غير مسلمن ڪجهه دليل ڏنا؛ مثال طور هڪ دليل انهن اهو ڏنو ته بيت المقدس ڪعبي کان پهريان تعمير ٿيو ۽ ڪعبي شريف جي تعمير بعد ۾ ٿي، ان ڪري بيت المقدس کي اول هجڻ جو شان حاصل آهي، هن مان ثابت ٿيو ته بيت المقدس افضل آهي، غير مسلمن جو ٻيو دليل اهو هو ته بيت المقدس مُلڪ شام ۾ آهي ۽ مُلڪ شام برکت واري سر زمين آهي، قيامت جي ڏينهن ميدان محشر به هتي ئي ٿيندو (خيال رهي! ان وقت مُلڪ شام گهڻو وسيع هو، فلسطين به مُلڪ شام ئي ۾ شامل هو، ان ڪري غير مسلمن اهو چيو)، اهڙي طرح بيت المقدس انبياءِ ڪرام عَلَيْهِمُ السَّلَامُ جو قبلو آهي، تنهنڪري بيت المقدس ڪعبي شريف کان افضل آهي.⁽¹⁾ غير مُسلمن جي هن اعتراض جي جواب ۾ الله پاڪ سيپاري 4، سورة آل عمران جي آيت: 96 ۽ 97 نازل فرمائي، ارشاد ٿئي ٿو:

انَّ اَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ
 مُبْرَكًا وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ ﴿٩٦﴾ فِيهِ آيَةٌ
 بَيِّنَةٌ مَّقَامُ اِبْرَاهِيمَ ۗ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ
 اٰمِنًا ۗ وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ
 اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا ۗ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ
 غَفِيْرٌ عَنِ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٩٧﴾

ترجمو ڪنزالايمان: بيشڪ سڀ کان
 پهريون گهر جيڪو ماڻهن جي عبادت
 لاءِ مقرر ٿيو اهو آهي جيڪو مڪي ۾
 برکت وارو ۽ ساري جهان لاءِ رهنما
 آهي. ان ۾ پٿريون نشانين آهن،
 ابراهيم جي بيٺڻ جي جاءِ ۽ جيڪو ان
 ۾ آيو سو امن وارو ٿيو ۽ الله جي لاءِ
 انهن ماڻهن تي ان گهر جو حج ڪرڻ
 آهي جيڪو انهيءَ تائين وڃي سگهي
 ۽ جنهن انڪار ڪيو پوءِ الله ساري
 جهان کان بي پرواه آهي.

(پاره 4، سورة آل عمران: 96-97)

¹...تفسير نعيمی، پاره: 4، آل عمران، تحت الآية 96، جلد: 4، صفحہ: 29 -

- هنن آيتن ۾ الله پاڪ ڪعبي شريف جي ڇهن صفتن جو ذڪر ڪيو آهي: (1)
 ڪعبو شريف پهرين عبادت گاه آهي. (2) ڪعبو شريف بَرَڪت وارو آهي. (3)
 ڪعبو شريف تمام جهانن جي لاءِ هدايت جو سبب آهي. (4) ڪعبي شريف ۾
 الله پاڪ جون واضح نشانين آهن. (5) ڪعبو شريف امن وارو مقام آهي ۽ (6)
 ڪعبي شريف جو حج ڪيو ويندو آهي.

ڪعبے کی رونق کعبے کا منظر، اللہ اکبر! اللہ اکبر دیکھو تو دیکھے جاؤں برابر، اللہ اکبر! اللہ اکبر!
 دیکھا صحفًا بھی، مرہ بھی دیکھا، تیرے کرم کا جلوہ بھی دیکھا دیکھا رواں اک سروں کا سمندر، اللہ اکبر! اللہ اکبر!

قرآن کریم جو حسن بیان

اي عاشقانِ رسول! هن هنڌ هڪ تمام ايمان افروز مدني گل آهي، اهو هي ته
 ڪعبو شريف ۽ مَسْجِدِ اَقْصِي، اهي ٻئي تمام فضيلت وارا مقام آهن، ❖ الله
 پاڪ سيپاري: 15 سوره بني اسرائيل ۾ مَسْجِدِ اَقْصِي جون ٻه فضيلتون بيان
 ڪيون آهن، ❖ دُنيا ۾ 3 مسجدون سڀني مَسْجِدن کان اَفْضَل آهن؛ (1) مَسْجِدِ
 حرام (جتي ڪعبو شريف آهي) (2) مسجدِ نبوي شريف (3) ۽ فضيلت جي اعتبار
 سان دُنيا جي ٽين وڏي مسجد آهي: مَسْجِدِ اَقْصِي. ❖ مَسْجِدِ اَقْصِي ۾ هڪ نماز
 پڙهڻ سان 50 هزار نمازن جو ثواب ملندو آهي. (ابن ماجه، ڪتاب: اقامه الصلاة والسنة فيها،
 ماجاه في الصلاة في المسجد الجامع، صفحه: 229، حديث: 1413) ❖ مَسْجِدِ اَقْصِي انبياءِ ڪرام عَلَيْهِمُ
 السَّلَام جو قبلو آهي، ❖ مَسْجِدِ اَقْصِي اسان جو پڻ پهريون قبلو آهي، اسان جي
 پياري آقا، مڪي مَدَنِي مصطفيٰ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ هجرت کان پوءِ 17 مهينن تائين
 مَسْجِدِ اَقْصِي ڏانهن رُخ ڪري نماز ادا ڪيائون پوءِ الله پاڪ جي حڪم سان
 ڪعبي شريف ڏانهن رُخ فرمايائون. (بخاري، ڪتاب: اخبار الاحاد، صفحه: 1757، حديث: 7252) ❖
 ۽ مِعْرَاج واري مصطفيٰ، سردارِ انبياءِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ پنهنجي آسماني مِعْرَاج
 واري سفر جي ابتداء به مَسْجِدِ اَقْصِي ئي کان فرمائي. (بخاري، ڪتاب: مناقب الانصار،
 باب: المِعْرَاج، صفحه: 976، حديث: 3887)

مطلب ته: مسجدِ اقصيٰ به وڏي فضيلت وارو مقام آهي، ڪعبو شريف به وڏي فضيلت وارو مقام آهي، پر غير مُسلمن پنهنجي ناقص عقل جي مُطابق انهن ٻنهي فضيلت وارين جڳهن جي وچ ۾ پيٽ ڪئي، جن پنهنجي طور تي انهن مسجدِ اقصيٰ ۽ ڪعبي شريف جي فضيلتن کي پرڪڻ جي ڪوشش ڪئي ته الله پاڪ انهن جي باطل نظرين جو ردَ ڪيو، انهن جي اعتراض جو جواب ارشاد فرمايو، قرآنِ ڪريم جي خوبصورت ۽ حسين اندازِ بيان تي قربان ويججي! جو الله پاڪ بيان ڪيل آيت سڳوري ۾ غير مسلمن جو ردَ ته ڪيو، ڪعبي شريف جون فضيلتون ته بيان ڪيون پر مسجدِ اقصيٰ جي فضيلت کي گهٽ به نه ٿيڻ ڏنو، يعني قرآنِ ڪريم اهو ته فرمايو ته ڪعبو شريف دُنيا جي پهرين عبادت گاهه آهي پر اهو نه فرمايو ته مسجدِ اقصيٰ جي ڪا فضيلت ئي نه آهي. قرآنِ ڪريم اهو ته فرمايو ته ڪعبو شريف بابرڪت آهي پر اهو نه فرمايو ته مسجدِ اقصيٰ جي ڪا برڪت نه آهي، قرآنِ ڪريم اهو فرمايو ته ڪعبو شريف تمام جهانن جي لاءِ هدايت جو سبب آهي پر اهو نه فرمايو ته مسجدِ اقصيٰ بلڪل هدايت جو سبب ئي نه آهي، قرآنِ ڪريم اهو فرمايو ته ڪعبي شريف ۾ الله پاڪ جون واضح نشانين آهن پر اهو نه فرمايو ته مسجدِ اقصيٰ ۾ الله پاڪ جي ڪا نشاني موجود ئي نه آهي. يعني قرآنِ ڪريم غير مسلمن جو ردَ به فرمايو، ڪعبي شريف جون فضيلتون به بيان ڪيون ۽ مسجدِ اقصيٰ جي فضيلت ۽ شرف و عزت ۾ ڪمي به نه اچڻ ڏني. معلوم ٿيو: جڏهن به ٻن فضيلت وارين شين جو ذڪر ٿئي، انهن ۾ ڪنهن هڪ جو شان بيان ڪرڻو هجي ته هن انداز سان بيان ڪري سگهجي ٿو جو ٻي شيءِ جي شان ۾ ڪمي نه اچي، مثال طور اسان جڏهن پنهنجي آقا و مولِي، مڪي مَدَنِي مصطفيٰ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو شان ۽ عظمت بيان ڪيون ته هن انداز ۾ بيان ڪيون جو ٻين نبي سڳورن عَلَيْهِمُ السَّلَامه جي شان ۾ بي ادبي نه ٿئي، جڏهن اسان صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانِ جو شان بيان ڪيون ته هن انداز سان بيان ڪيون جو اهل بيت ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانِ جي شان ۽ عظمت ۾ بي ادبي نه ٿئي ۽ جڏهن اسان اهل بيت ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانِ جو شان ۽

عظمت جو بيان ڪيون ته اهو به هن انداز ۾، اهڙي ادب سان بيان ڪيو وڃي جو صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ جِي شان ۽ عظمت ۾ ڪا بي ادبي نه ٿئي.

هم ڪو الله اُور نبی سے پيار هے
 اُممِلْتُ الْمُؤْمِنِينَ و چار يار سب صحابه سے همیں تو پيار هے
 غوث و خواجه داتا اور احمد رضا سے بھي اور هر اک ولي سے پيار
 هے

إِنْ شَاءَ اللهُ! اپنا بيڑا پار هے

(وسائلِ بخشش، صفحہ: 700)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

ڪعبي شريف جي شان اوليت ۽ ان بابت دليل

اي عاشقانِ رسول! هينئر اسان سيپاري 4، سورة آل عمران جي آيت: 96 ۽ 97 ٻڌڻ جي سعادت حاصل ڪئي، ٻنهي آيت سڳورين ۾ الله پاڪ ڪعبة الله شريف جي 6 صفتن جو بيان ڪيو آهي، انهن ۾ پهرين صفت بيان ڪندي الله پاڪ ارشاد فرمايو:

إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ
 ترجمو ڪنز الایمان: بیشڪ سڀ کان
 پهريون گهر جيڪو ماڻهن جي
 عبادت لاءِ مقرر ٿيو. (پارهه، 4، سورة آل عمران: 96)

هن آيت مان معلوم ٿيو: ڪعبو شريف دنيا جي سڀ کان پهرين عبادت گاهه آهي. بلڪ صحابي ابن صحابي، حضرت ابن عباس رضی اللہ عنہ هڪ هنڌ تي ڪعبي شريف کي ”سُرَّةُ الْأَرْضِ“ فرمايو آهي. (موابب اللدنية، پهلا مقصد، جلد: 1 صفحہ: 35) ” سُرَّةُ الْأَرْضِ“ جي معنيٰ آهي: زمين جي ناف (دُن). مطلب اهو ته زمين جي جنهن

ٽڪري تي ڪعبو شريف موجود آهي، اهو زمين جو حصو سڀ کان پهريان پيدا ڪيو ويو ۽ هتان کان سڄي زمين پکيڙي وئي.

اصل ۾ جڏهن اها زمين نه هئي، آسمان به نه هو، عرش الهي پاڻي تي هو، الله پاڪ زور دار هو موڪلي، جنهن سان پاڻي ۾ وڌيون لهرون پيدا ٿيون، انهن لهرن مان پاڻي تي جهڳ بڻي، پوءِ ان مان بخارات مٿي اٿيا، انهيءَ بخارات کي الله پاڪ بلند ڪيو ۽ ان مان آسمان بڻايو. ان ڪري الله پاڪ آسمان کي ”دُونهون“ فرمايو آهي، ارشاد ٿئي ٿو:

ترجمو ڪنز اليمان: ۽ آسمان دونهون هو.

وَهِيَ دُحَانٌ

(پاره 24، سورة حم السجدة: 11)

پوءِ پاڻي تي جيڪا جهڳ بڻي هئي، الله پاڪ ان جهڳ کي ڦهلائي ڇڏيو، هن مان اسان جي هيءَ زمين بڻي. هن طرح پهريان زمين بڻائي وئي، پوءِ آسمان بڻايا ويا، پوءِ آسمانن جي تخليق مڪمل ٿيڻ کان بعد زمين کي پکيڙيو ويو، الله پاڪ ارشاد فرمائي ٿو:

ترجمو ڪنز اليمان: ۽ ان کان پوءِ

زمين پکيڙيائين

وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا ﴿٣٠﴾

(پاره 30، سورة النازعات: 30)

حضرت عبد الله بن عباس رضي الله عنهما کان روايت آهي ته جنهن جڳهه اها جهڳ بڻجي هئي، زمين جو اهو ئي مُبَارَك حصو آهي، جتي اڄ ڪعبو شريف موجود آهي. حضرت مُجَاهِد رحمته الله عليه فرمائن ٿا: زمين جو اهو حصو جتي هاڻي ڪعبو شريف موجود آهي، اهو زمين جي تخليق کان ٻه هزار سال پهريان بڻايو ويو هو ۽ حضرت ابوهريره رضي الله عنه کان روايت آهي: اڃا زمين جي پيدائش نه ٿي هئي، ان کان 2 هزار سال پهريان ڪعبو شريف پاڻي ۾ هڪ ڌڙي جيان هو، اتي 2 ملائڪ الله پاڪ جي تسبيح ڪندا هئا، پوءِ جڏهن الله پاڪ زمين جي پيدائش جو ارادو ڪيو ته انهيءَ ٽڪري مان زمين کي ڦهلائي ڇڏيو. (سبل الهدى، الباب الاول،

جلد:1، صفحہ:140 تا 141)

خبر پئي؛ زمين تي پهريون گهر هئڻ ته گهڻو پوءِ جي ڳالهه آهي، كعبو شريف پوري زمين جي اصل آهي چوڻه زمين جو اهو حصو سڀ کان پهريان پيدا ڪيو ويو ۽ اهڙي طرح تمام زمين ڦهلائي وئي. سُبْحَانَ اللَّهِ! اهو آهي كعبي شريف جي اول هئڻ جو شان...!!

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلِّ اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

كعبي شريف جي عمارت ڪڏهن بڻائي وئي؟

اي عاشقانِ رسول! اهو ته معلوم ٿي ويو ته زمين جو سڀ کان پهريون حصو جيڪو پيدا ڪيو ويو، اهو ئي مقام آهي جتي اڄ كعبو شريف موجود آهي، هاڻي سوال اهو آهي ته كعبي شريف جي عمارت سڀ کان پهريان ڪڏهن بڻائي وئي؟ هن سوال جي جواب جي لاءِ اچو! هڪ ايمان افروز حڪايت ٻڌون ٿا: منقول آهي ته هڪ پيري حضرت امام زين العابدين رضي الله عنه طواف ڪري رهيا هئا ته هڪ شخص کائس سوال ڪيو پر امام زين العابدين رضي الله عنه ان ڏانهن ڪو ڌيان نه ڏنو، ايستائين جو پاڻ طواف جا 7 ڦيرا مڪمل ڪري حطيم ۾ تشریف فرما ٿيا ۽ ميزابِ رحمت هيٺ بيهي 2 رڪعتون نماز ادا فرمايون، پوءِ سڌو ويهي رهيا ۽ فرمايائون: اهو سوال ڪرڻ وارو ڪٿي آهي؟ ان شخص کي حاضر ڪيو ويو، امام زين العابدين رضي الله عنه فرمايو: ڇا پڇو ٿا؟ عرض ڪيائين: سائين...!! كعبي شريف جو طواف ڪڏهن کان شروع ٿيو؟ طواف ڇو شروع ٿيو؟ ڪيئن ڪيو ويندو هو؟ امام زين العابدين رضي الله عنه ان شخص کان پڇيو: ڪٿان جو رهواسي آهين؟ چيائين: مُلڪ شام جو آهيان. فرمايائون: مُلڪ شام ۾ ڪهڙي هنڌان؟ عرض ڪيائين: بيت المقدس جي ويجهو. امام زين العابدين رضي الله عنه وري پڇيو: ڇا توهان تورات ۽ انجيل پڙهيو آهي؟ ان عرض ڪيو: جي ها! پڙهيو آهي. هاڻي امام زين العابدين رضي الله عنه ان جي سوال جو جواب ڏيندي فرمايو: اي شامي! منهنجو جواب ياد ڪيو! توهان مون کان

روايت نه ڪندؤ پر صرف حق ڳالهه. ڪعبي شريف جو طواف هيئن شروع ٿيو جو جڏهن الله پاڪ ملائڪن کي ٻڌايو ته مان زمين ۾ پنهنجي خليفِي (يعني حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَام) کي بناڻڻ وارو آهيان، انهن ملائڪن اهو ظاهر ڪيو ته اسان خلافت جا وڌيڪ حق دار آهيون، ان تي الله پاڪ ارشاد فرمايو:

قَالَ رَبِّيْ اَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٣٠﴾ ترجمو ڪنزالايمان: فرمايائين جيڪي توهان نٿا ڄاڻو سو مون کي معلوم آهي. (پاره 1، سورة البقرة: 30)

الله پاڪ جو اهو ارشاد ٻڌي ملائڪن کي لڳو ته شايد اسان جي هن ڳالهه سبب الله پاڪ اسان کان ناراض آهي، پوءِ ملائڪن عرش الٰهي جي پناه ورتي، پنهنجن نگاهن کي مٿي ڪڍي عاجزي ڏيکاري، گهڻو رُنا ۽ ست (7) سال تائين عرش الٰهي جو طواف ڪندا رهيا، آخر الله پاڪ انهن ڏانهن رحمت پري نگاه فرمائي ۽ عرش جي هيٺان انهن جي لاءِ 4 ٿنين وارو، رُبرُجد جو هڪ گهر بڻايو ۽ ملائڪن کي فرمايو: هن گهر جو طواف ڪيو. پوءِ ملائڪ ان گهر جو طواف ڪرڻ لڳا، انهيءَ کي بَيْتُ الْمَعْمُور چيو ويندو آهي. پوءِ الله پاڪ ڪجهه ملائڪن کي زمين تي موڪليو ۽ حڪم ڏنو ته زمين تي به بَيْتُ الْمَعْمُور جهڙو ۽ ان جيترو هڪ گهر بڻايو. پوءِ جڏهن اهو گهر ٺهي ويو ته الله پاڪ زمين جي مخلوق کي حڪم ڏنو: جيئن آسمان وارا ”بَيْتُ الْمَعْمُور“ جو طواف ڪن ٿا، توهان به هن گهر جو طواف ڪيو...!!

(اخبار مڪه للازرقى، ذڪر بناء الملائكة الكعبة، صفحه: 27 تا 29)

هڪ روايت جي مُطابِق حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَام جي پيدائش کان 2 هزار سال پهرين، بَيْتُ الْمَعْمُور جي بلڪل سڌائي ۾ ملائڪن ڪعبي شريف جي عِمَارَت بڻائي، اهو گهر ايراضي ۾ بَيْتُ الْمَعْمُور جي برابر هو، ان وقت ڪعبي شريف جو طواف ته صرف زميني ملائڪ ڪندا هئا پر ان جو حج زمين و آسمان جا سمورا ملائڪ ڪندا هئا. (تفسير خازن، پاره: 4، آل عمران، تحت الآية: 96، جلد: 1، صفحه: 271)

مشهور مفسر قرآن، حڪيم الأُمَّت مفتي احمد يار خان نعيمى رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ فرمائن ٿا: ان وقت ڪعبو شريف زمين جي پٿر وغيره سان ڪونه ٺهيو هو بلڪه ان عمارت جو سامان آسماني لال ياقوت هئا، پوءِ آدم عَلَيْهِ السَّلَام ان اڏاوت ۾ ڪجهه اضافو ڪيو ۽ پاڻ به ان جو طواف ڪندا هئا ۽ ان ڏانهن منهن ڪري نماز پڙهندا رهيا، پوءِ حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَام جي صاحبزادي حضرت شيث عَلَيْهِ السَّلَام ان جي ڪجهه مرمت ڪئي، حضرت نُوح عَلَيْهِ السَّلَام جي مُبَارَك زماني تائين ڪعبو شريف ساڳي حالت ۾ رهيو، پوءِ جڏهن طوفانِ نوح آيو، ان وقت آسماني عمارت آسمان تي ڪٽي وئي، ان جو صرف هڪ ياقوت باقي رکيو ويو، جنهن کي حجرِ اسود چيو ويندو آهي ۽ زميني عمارت ڪري سفيد ٿڪر جي شڪل ۾ رهجي وئي، پوءِ حضرت ابراهيم عَلَيْهِ السَّلَام اللهُ پاڪ جي حڪم سان ٻيهر ڪعبي شريف جي تعمير ڪئي. (تفسير نعيمى، پارہ: 4، آل عمران، تحت الآية 96، جلد: 4، صفحہ: 32، خلاصہ)

هن روايتن مان معلوم ٿيو ته زمين جي پيدائش کان 2 هزار سال پهريان زمين جو اهو حصو پيدا ڪيو ويو هو، جتي اڄ ڪعبو پاڪ آهي ۽ انسان جي پيدائش کان به 2 هزار سال پهريان ڪعبي شريف جي تعمير ٿي چڪي هئي ۽ ملائڪ ان جو حج به ڪندا هئا. سُبْحَانَ اللهِ! اهو آهي ڪعبي شريف جي اول هئڻ جو شان.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلِّ اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

طوفانِ نُوحِ کان پوءِ ڪعبي شريف جي تعمير جو بيان

پيارا اسلامي ڀائرو! حضرت نُوح عَلَيْهِ السَّلَام جي زماني ۾ جڏهن سخت طوفان آيو، جنهن ۾ دنيا غرق ٿي ۽ هڪ قول جي مطابق 80 افراد جيڪي حضرت نوح عَلَيْهِ السَّلَام سان گڏ ٻيڙي ۾ سوار هئا، صرف اهي ئي باقي رهيا، ان وقت ڪعبو شريف کي آسمان تي ڪنيو ويو هو، هاڻي اچو! تاريخي حوالي سان اهو ڏسون ٿا ته طوفانِ نُوحِ کان پوءِ پهريان ڪعبي شريف جي تعمير ٿي يا مَسْجِدِ اَقْصَى جِي. هونئن ته مَسْجِدِ اَقْصَى جِي اڏاوت جي باري ۾ به مختلف روايتون آهن، مثال

طور هڪ روايت مُطابق ملائڪن جڏهن ڪعبو شريف تعمير ڪيو ته ان جي ڪجهه عرصي کان پوءِ الله پاڪ جي حڪم سان ملائڪن ئي مَسْجِدِ اَقْصِي جِي پهرين تعمير ڪئي، هڪ روايت مُطابق سڀ کان پهريان حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَام مَسْجِدِ اَقْصِي تعمير ڪئي هئي. البت طوفانِ نُوح کان پوءِ ڪعبو شريف پهريان تعمير ٿيو يا مَسْجِدِ اَقْصِي پهرين تعمير ٿي، هن حوالي سان هڪ روايت اها آهي ته طوفانِ نُوح کان پوءِ سڀ کان پهرين مَسْجِدِ اَقْصِي جو بنياد حضرت يعقوب عَلَيْهِ السَّلَام رکيو، هڪ ڏينهن حضرت يعقوب عَلَيْهِ السَّلَام پنهنجي مامي وت وڃي رهيا هئا، راه ۾ هڪ هنڌ تي رات ٿي وئي، حضرت يعقوب عَلَيْهِ السَّلَام هڪ پٿر سان ٽيڪ لڳائي آرام ڪرڻ لڳا، ان وقت خواب ٿي ۾ پاڻ عَلَيْهِ السَّلَام تي وحي نازل ٿي ۽ انهيءَ خواب ۾ الله پاڪ کين بيت المقدس (يعني مَسْجِدِ اَقْصِي) تعمير ڪرڻ جو حڪم ارشاد فرمايو. (تاريخ طبري، ذڪر اسحاق بن ابراهيم، جلد: 1، صفحه: 191)

اي عاشقانِ رسول! هن روايت مان معلوم ٿيو ته طوفانِ نُوح کان پوءِ مَسْجِدِ اَقْصِي جِي پهرين تعمير حضرت يعقوب عَلَيْهِ السَّلَام ڪئي جڏهن ته حضرت يعقوب عَلَيْهِ السَّلَام اڃا دُنيا ۾ پيدا ٿي نه ٿيا هئا جو سندن ڏاڏي حضرت ابراهيم عَلَيْهِ السَّلَام مڪي پاڪ ۽ ڪعبه شريف جي آباد ڪاري جو انتظام شروع ڪري چڏيو هو .

وڏو مشهور واقعو آهي، بخاري شريف ۾ موجود به آهي، ان جو خلاصو ڪجهه هيئن آهي ته حضرت ابراهيم عَلَيْهِ السَّلَام وت اولاد نه هو، پاڻ عَلَيْهِ السَّلَام الله پاڪ جي بارگاه ۾ دُعا گهري: ياالله پاڪ! مون کي نيڪ پُٽ عطا فرمائ. حضرت ابراهيم خليل الله عَلَيْهِ السَّلَام جي زبانِ مُبَارَك مان نڪتل دُعا قبول ٿي، ڪجهه ئي عرصي کان پوءِ الله پاڪ حضرت ابراهيم عَلَيْهِ السَّلَام کي هڪ چند جهڙو خوبصورت، هوشيار، نيڪو ڪار، بااخلاق ۽ باڪردار پُٽ عطا ڪيو، جنهن جو نالو ”اسماعيل“ رکيو ويو.

پُٽ جي ولادت کي اڃا ڪجهه ئي ڏينهن گذريا هئا جو الله پاڪ حضرت ابراهيم عَلَيْهِ السَّلَام کي حڪم ڏنو: اي ابراهيم! پنهنجي پُٽ اسماعيل ۽ سندس

والده هاجره کي مڪءِ مڪرم ۾ ڇڏي اچو.

الله اڪبر! جان کان پيارو سڪيلتو پٽ ۽ اهو به جيڪو سالن کان پوءِ عطا ٿيو هو، اڃا کيرپياڪ ٻار هو، جو ان کان جُڏائي جو حڪم ٿيو، هڪ پيءَ جي ڊل هن جُڏائي کي ڪيئن قبول ڪري سگهي ٿي؟ پر قربان وڃو! حضرت ابراهيم عليه السلام جي اطاعت واري جذبي تي! بس حڪم ملڻ جي دير هئي، حضرت ابراهيم عليه السلام پنهنجي مالڪ اڳيان پنهنجو مٿو جهڪائي ڇڏيو. ان حڪم تي عمل جي لاءِ مُلڪِ شام مان صرف 3 ڀاتين تي مشتمل هڪ قافلو مڪي شريف ڏانهن روانو ٿيو، ان نوراني قافلي ۾ هڪ حضرت ابراهيم عليه السلام هڪ سندن پُٽ حضرت اسماعيل عليه السلام ۽ هڪ ان جي والده حضرت هاجره رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهَا آهن ۽ جڳهه جي نشاندهي جي لاءِ حضرت جبريل عليه السلام به ساڻ هئا.

ڏينهن رات سفر ڪندي ڪندي اهو نوراني قافلو آخر هڪ ڏينهن جبلن جي ڪشادي دامن ۾ پهتو، اتي پري پري تائين ڪا آبادي نه هئي، نه ڪو چشمو، نه پاڻي، نه زندگي گذارڻ جا ٻيا اسباب، ڪعبي شريف جي زمين ان وقت ڌڙي جي مثل اُونچي زمين هئي، هتي پهچي حضرت جبريل عليه السلام عرض ڪيو: اي ابراهيم عليه السلام بس هي ئي اها جڳهه آهي. اهو ٻڌي حضرت ابراهيم عليه السلام سُواري تان لهي، پنهنجي ننڍڙي شهزادي حضرت اسماعيل عليه السلام ۽ اُن جي والده کي ان ڌڙي جي ڀرسان لاتو، ڪجهه ڪجورون ۽ ٿورو پاڻي ڏئي واپس موٽي ويا. حضرت هاجره رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهَا عرض ڪيو: اي الله پاڪ جا نبي عليه السلام! اسان کي هتي غير آباد جڳهه ۾ ڪنهن جي سهاري ڇڏي وڃو ٿا؟ حضرت ابراهيم عليه السلام خاموش رهيا، ڪو جواب نه ڏنائون، حضرت هاجره رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهَا ڪافي پيرا پڇيو پر حضرت ابراهيم عليه السلام خاموش رهيا، آخر عرض ڪيائون: ڇا الله پاڪ اوهان کي هن جو حڪم ڏنو آهي؟ حضرت ابراهيم عليه السلام فرمايو: ها! الله پاڪ جو حڪم آهي، بس اهو ٻڌڻ هو جو الله پاڪ جي نيك ٻانهيءَ حضرت هاجره رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهَا بي مثال توڪل ۽ پڪي ايمان جو ثبوت ڏيندي عرض

ڪيو: ته پوءِ خير سان وڃو! الله پاڪ اسان کي هتي ضايع نه فرمائيندو.
 پوءِ حضرت ابراهيم عليه السلام واپسي جي لاءِ نڪري پيا، ٿورو پري وڃي
 حضرت ابراهيم عليه السلام ٻئي هت ڪنيا ۽ بيتُ الله شريف ڏانهن چهره ڪري دُعا
 گهري:

ترجمو ڪنز الايمان: اي منهنجا رب مان
 پنهنجي ڪجهه اولاد هڪ واديءَ ۾
 رهائي آهي تنهنجي عزت واري گهر
 وٽ اي منهنجا رب هن جي واسطي ته
 اهي نماز قائم رکن پوءِ ماڻهن جي دل
 ڪجهه انهن جي طرف لاڙي ڇڏ ۽
 کائڻ جي واسطي انهن کي ڪي ميوا
 عطا ڪر من اهي شڪر ڪن.
 رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بُوَادٍ غَيْرِ
 ذِي ذُرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا
 لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِنَ
 النَّاسِ تَهْوِي إِلَىهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ
 الشَّرَائِعِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ﴿٣٤﴾
 (پاره 13، سورة ابراهيم: 37)

جڏهن حضرت ابراهيم عليه السلام واپس موٽي ويا، حضرت هاجره رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهَا وٽ
 پاڻي ختم ٿي ويو ته پاڻ رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهَا پاڻي جي ڳولا ۾ صفا ۽ مروه نالي بن جبلن
 تي 7 چڪر لڳايا، آخر حضرت اسماعيل عليه السلام جي قدم مبارڪ يا حضرت
 جبريل عليه السلام جي پَر هٿڻ سان زم زم جو چشمو ظاهر ٿيو، ڪجهه عرصي کان
 پوءِ قبيل جُرهم جا ماڻهو به هتي اچي آباد ٿي ويا، اهڙي طرح حضرت ابراهيم
 عليه السلام جي گهريل دُعا پوري ٿيڻ شروع ٿي.

پوءِ جڏهن حضرت اسماعيل عليه السلام جي عمر مبارڪ 7 سال يا 13 سال يا ان
 کان ڪجهه وڌيڪ ٿي ته حضرت ابراهيم عليه السلام کي پُٽ جي قرباني پيش ڪرڻ
 جو حڪم ٿيو، هاڻي به حضرت ابراهيم عليه السلام پنهنجي رَب جي بارگاه ۾ ڪنڌ
 جهڪايو، مڪي شريف آيا ۽ پٽ جي قرباني پيش ڪرڻ چاهي پر الله پاڪ جتت
 مان گهيتو موڪليو، ان کي حضرت اسماعيل عليه السلام جي فديي ۾ قربان ڪيو
 ويو، ان کان پوءِ الله پاڪ حضرت ابراهيم عليه السلام کي ڪعبو شريف تعمير

ڪرڻ جو حڪم ارشاد فرمايو، حضرت ابراهيم عليه السلام ۽ حضرت اسماعيل عليه السلام گڏجي ڪعبي شريف کي ٻيهر تعمير ڪيو. (بخاري، ڪتاب: احاديث الانبياء، صفحه: 858 تا 860، حديث: 3364 خلاصه)

حضرت ابو ذر غفاري رضی اللہ عنہ فرمائن ٿا: مون هڪ ڏينهن سرڪارِ عالي وقار، مديني جي تاجدار صلي الله عليه وآله وسلم جي بارگاه ۾ عرض ڪيو: يار رسول الله صلي الله عليه وآله وسلم! زمين تي سڀ کان پهرين ڪهڙي مسجد بڻائي وئي؟ ارشاد فرمائون: مسجد حرام (يعني خانہ ڪعبه شريف). مون ٻيهر عرض ڪيو: ان کان پوءِ ڪهڙي مسجد تعمير ٿي؟ ارشاد فرمائون: مسجد اقصيٰ. مون عرض ڪيو: انهن ٻنهن جي تعمير جي وچ ۾ ڪيتري مُدت آهي؟ ارشاد فرمائون: 40 سال. (مسلم، ڪتاب: المساجد و مواضع الصلاة، صفحه: 194، حديث: 520)

يعني خانہ ڪعبه شريف مسجد اقصيٰ کان 40 سال پهرين تعمير ڪيو ويو، عالم سڳورا فرمائن ٿا: هن حديث پاڪ جي مُراد اها آهي ته جڏهن حضرت يعقوب عليه السلام مسجد اقصيٰ جو بنياد رکيو، ان کان 40 سال پهرين حضرت ابراهيم عليه السلام ڪعبي شريف کي تعمير ڪيو. (انس الجليل، جلد: 1، صفحه: 71)

معلوم ٿيو طوفانِ نوح کان پوءِ پهرين جيڪا مسجد تعمير ٿي، اها به ڪعبو شريف ئي آهي، سُبْحَانَ اللَّهِ! اهو آهي ڪعبي شريف جي اول هئڻ جو شان...!! هاڻي انهن تمام روايتن کي سامهون رکي ٻڌو! الله پاڪ ڪعبي شريف جي شان ۾ ارشاد فرمائي ٿو:

ترجمو ڪنز لايمان: بيشڪ سڀ
 کان پهريون گهر جيڪو ماڻهن
 جي عبادت لاءِ مقرر ٿيو اهو آهي
 جيڪو مڪي ۾ آهي.

إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ
 (پاره 4، سورة آل عمران: 96)

پيارا اسلامي ڀائرو! اسان شروع ۾ ٻڌو ته غير مسلم ماڻهن مسلمانن تي اعتراض ڪندي چيو هو ته بيت المقدس جيئن ته مُلڪ شام ۾ آهي ۽ مُلڪ

شام بابرڪت سرزمين آهي، لهنذا بيت المقدس ڪعبي شريف جي مقابلي ۾ وڌيڪ افضل آهي، جيئن الله پاڪ ارشاد فرمائي ٿو: سڀ کان پهريون گهر جيڪو ماڻهن جي عبادت جي لاءِ بڻايو ويو اهو آهي جيڪو مڪي پاڪ ۾ آهي. معلوم ٿيو بيت المقدس وڏي فضيلت وارو آهي، اهو ملڪ شام ۾ آهي ۽ ملڪ شام گهڻو بابرڪت مقام آهي پر ڪعبو شريف مڪي شريف ۾ آهي ۽ مڪو پاڪ انهن ٻن شهرن مان هڪ آهي جيڪو دنيا جي تمام شهرن ۾ سڀ کان وڌيڪ فضيلت وارا آهن، اهي ٻه شهر ڪهڙا آهن؟ هڪ مدينه منوره ۽ ٻيو مڪه مڪرمه.

مڪه مڪرمه جون فضيلتون

❖ مڪو شريف اهو شهر آهي جنهن کي أمّ القريٰ (يعني تمام شهرن جي اصل) چيو وڃي ٿو، ❖ مڪو شريف اهو شهر آهي جو اجا زمين نه بڻائي وئي هئي، ان کان 2 هزار سال پهريان ملائڪ مڪي شريف جي سرزمين تي تسبيح ڪندا هئا، ❖ انسانن جي پيدائش کان 2 هزار سال پهريان کان ملائڪ مڪي شريف ۾ حج ڪندا هئا، ❖ مڪو شريف بابرڪت آهي، ❖ مڪو شريف امن وارو آهي، ❖ مڪو شريف اهو مبارڪ شهر آهي جنهن کي حضرت ابراهيم عليه السلام آباد ڪيو، ❖ مڪو شريف اهو مبارڪ شهر آهي جو حضرت ابراهيم عليه السلام ان ڏانهن دل سان دُعا فرمائي، ❖ مڪو شريف اهو مبارڪ شهر آهي جو جتي جي رهواسين جي لاءِ حضرت ابراهيم عليه السلام رزق جي دُعا فرمائي ۽ الله پاڪ حضرت ابراهيم عليه السلام جون اهي ٻئي دعائون قبول ڪيون، ❖ مڪو شريف اهو مبارڪ شهر آهي جو جتي وڃڻ جي لاءِ سڄي دنيا جا مسلمان تڙپندا رهن ٿا، دليون ان ڏانهن مائل ٿينديون آهن، ❖ مڪو شريف الله پاڪ جي سڀ کان محبوب نبي، مڪي مدني صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي پيدائش جو هنڌ آهي، ❖ مڪو شريف اهو مبارڪ شهر آهي جتي آخري آسماني ڪتاب يعني قرآن ڪريم جي نازل جي ابتداء ٿي، ❖ مڪو پاڪ اهو مبارڪ شهر آهي جتان کان دين اسلام

جو آغاز ٿيو، ❖ مڪو پاڪ اهو مبارڪ شهر آهي جو الله پاڪ پنهنجي پياري نبي، مڪي مدني صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي معراج جي لاءِ هتان کان پنهنجي بارگاه ۾ گهرايو ۽ آسمانن جي سير ڪرائي، ❖ مڪو پاڪ اهو مبارڪ شهر آهي جو جتي الله پاڪ جي حبيب، دُليٰن جي طبيب صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ پنهنجي ظاهري حياتي جا 53 سال گذاريا، ❖ مڪو شريف اهو مُبَارَك، مقدس شهر آهي جو الله پاڪ هن شهر پاڪ بابت قسم ارشاد فرمايو آهي، مثال طور هڪ هنڌ تي ارشاد آهي:

لَا أَقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ ۖ وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا
شهر جو قسم. جو اي محبوب
توَن هن شهر ۾ تشریف فرما
آهين.

(پاره 30، سورة البلد: 1-2)

ڪعبو شريف برڪت ۽ هدايت وارو آهي

پيارا اسلامي ڀائرو! ڪعبي شريف جو ٻيو ۽ ٽيو وَصْف بيان ڪندي الله پاڪ ارشاد فرمايو:

مُبْرَكًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ ﴿٤٦﴾
ترجمو ڪنزالايمان: برڪت وارو
آهي ۽ ساري جهان لاءِ رهنما آهي.

(پاره 4، سورة آل عمران: 96)

علامہ محمود آلوسي رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ هن آيت جي حوالي سان فرمائن ٿا: آيت جي معنيٰ اها آهي ته ڪعبو شريف تمام ڀلائي وارو آهي، هتي هڪ نيڪي جو ثواب وڌي (هڪ لک جي برابر ٿي) ويندو آهي. حضرت ابن عباس رَضِيَ اللهُ عَنْهُ فرمائن ٿا: جيڪو ڪعبي جو حج ڪري، جيڪو ان جو طواف ڪري، جيڪو ڪعبي شريف جو اعتڪاف ڪري، ان جا گناهه بخشيا ويندا آهن.

علامہ آلوسي رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ وڌيڪ فرمائن ٿا: ڪعبي شريف جي بابرڪت هئڻ جو هڪ مطلب اهو به آهي ته هتي هر وقت عبادت ٿيندي رهندي آهي. پوءِ ان بابت

دليل ڏيندي فرمائن ٿا: اسان جي زمين ڪروي (يعني آني جي شڪل جيان) آهي، ان ڪري دنيا ۾ جڏهن ڪنهن مُلڪ ۾ فجر جو وقت ٿيندو آهي ته ڪنهن ٻي مُلڪ ۾ ان وقت ظهر جو وقت ٿي رهيو هوندو آهي، ڪٿي عصر جو وقت ٿيندو آهي ته ڪٿي مغرب جو ۽ ڪٿي عشاءَ جو ٿيندو آهي، اهڙي طرح هر وقت دنيا ۾ ڪٿي نه ڪٿي ڪنهن نه ڪنهن نماز جو وقت ٿيندو ئي آهي، لهنذا ڪو اهڙو وقت خالي ناهي رهندو جنهن ۾ ڪعبي شريف ڏانهن رُخ ڪري نماز نه پڙهي ويندي هجي. (روح المعاني، پارہ: 4، آل عمران، تحت الآية 96، جلد: 2، صفحہ: 303)

مُفسرِ قرآن، مفتي احمد يار خان نعيمي رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ فرمائن ٿا: ڪعبو شريف انسان، جنات بلڪ ملائڪن جو به قبلو آهي، ان ڪري ان کي عالمين (يعني تمام جهانن) جي هدايت فرمايو ويو، پڻ اهو انسانن کي جنّت جي هدايت ڏيندو آهي، ان ڪري هُڏو (يعني هدايت ڏيڻ وارو) فرمايو ويو. (تفسير نعيمي، پارہ: 4، آل عمران، تحت الآية 96، جلد: 4، صفحہ: 31)

منقول آهي ته ڪعبو شريف قيامت جي ڏينهن پهرين رات جي ڪنوار جيان ڪنيو ويندو ته جن ماڻهن ان جو حج ڪيو آهي هن جي پردن سان لتڪيل هوندا ۽ ان جي چوڌاري طواف ڪري رهيا هوندا ايستائين جو ڪعبو شريف جنّت ۾ داخل ٿيندو ته اهي به ان سان گڏ داخل ٿي ويندا. (احياء العلوم، حج کا بيان، جلد: 1، صفحہ: 733)

تصدق ہو رہے ہیں، لاکھوں بندے گرد پھر پھر کر طواف خانہ کعبہ، عجب دلچسپ منظر ہے
(ذوقِ نعت، صفحہ: 253)

صَلُّوْا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

ڪعبي شريف ۾ واضح نشانيون آهن

پيارا اسلامي پائرو! ڪعبي شريف جو چوٿون وِصف جيڪو الله پاڪ

سپاري 4، سوره آل عمران جي آيت: 97 ۾ بيان فرمايو، اهو آهي:

فِيهِ آيَةٌ بَيِّنَةٌ مَّقَامُ اِبْرٰهِيْمَ
ترجمو ڪنزالايمان: ان ۾ پٿريون
نشانيون آهن ابراهيم جي بيھڻ
جي جاءِ. (پاره 4، سورة آل عمران: 97)

تفسيرِ نعيمي ۾ هن آيت جي حوالي سان آهي: هن مان مراد اهو ناهي ته صرف
ڪعبي شريف ۾ الله پاڪ جون نشانيون آهن بلڪ مراد اهو آهي ته خود ڪعبي
شريف ۾، ان جي آس پاس مسجد حرام شريف ۾ بلڪ سڄي مڪي پاڪ ۽
حُدُودِ حرم ۾ الله پاڪ جون واضح نشانيون آهن. (تفسيرِ نعيمي، پاره: 4، آل عمران، تحت
الآية 97، جلد: 4، صفحہ: 37)

اي عاشقانِ رسول! ڪعبي شريف، مسجد حرام ۽ مڪي شريف ۾ الله پاڪ
جون اهي واضح نشانيون ڪهڙيون آهن؟ هن باري ۾ مفسر سبگورا فرمائن ٿا:
❖ ڪعبي شريف وٽ مقامِ ابراهيم موجود آهي، ❖ ”مقامِ ابراهيم“ هڪ جڳتي
پٿر آهي ۽ هي اهو مُبَارَڪ پٿر آهي جنهن تي بيهي حضرت ابراهيم عَلَيْهِ السَّلَامُ
ڪعبي شريف جون ديوارون بلند ڪيون، ❖ مقامِ ابراهيم اهو مُبَارَڪ پٿر آهي
جو حضرت ابراهيم عَلَيْهِ السَّلَامُ ان تي بيهي، ڪعبي شريف جون ديوارون مٿي
ڪيون، جيتري قدر ديوار مٿي ٿيندي هئي، اهو پٿر به مٿي ٿي ويندو هو ۽ شام
جو جڏهن حضرت ابراهيم عَلَيْهِ السَّلَامُ لهندا هئا ته اهو پٿر هيٺ ٿي ويندو هو، ❖
مقامِ ابراهيم اهو مُبَارَڪ پٿر آهي جو حضرت ابراهيم عَلَيْهِ السَّلَامُ ان تي قدم
مُبَارَڪ رکيا ته اهو ايترو نرم ٿي ويو جو ان حضرت ابراهيم عَلَيْهِ السَّلَامُ جي قدم
جا نشان پنهنجي سيني تي ورتا جيڪي هزارين سال گذرڻ جي باوجود اڃا تائين
موجود آهن، ❖ الله پاڪ ان پٿر کي ايتري عظمت بخشي جو سمورن حاجين جا
سر ان ڏانهن جهڪائي ڇڏيا، ارشاد آهي: (تفسيرِ نعيمي، پاره: 4، آل عمران، تحت الآية 97، جلد: 4،
صفحہ: 37)

ترجمو ڪنزالايمان: ابراهيم جي بيھڻ جي

وَ اتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ اِبْرٰهِيْمَ مَوْصِلًا

(پاره 1، سورة البقرة: 125) جاءِ ڪي نماز پڙهڻ جي جاءِ مقرر ڪري ونو.

❖ ڪعبو شريف ئي اهو مُبَارَك مقام آهي جو ان جي ويجهو زَمَ شريف جو ڪوھ آهي، ❖ زَمَ زَمَ اهو مُبَارَك پاڻي آهي جو اهو انهيءَ مقصد جي لاءِ آهي جنهن مقصد جي لاءِ ان کي پيتو وڃي، (مُسْتَدْرَك، ڪتاب: المَنَاسِك، جلد: 2، صفحہ: 132، حديث: 1782) ❖ زَمَ زَمَ شريف شفا جي لاءِ پيتو وڃي، الله پاڪ شفا عطا فرمائيندو، ❖ زَمَ زَمَ شريف اُج پوري ڪرڻ جي لاءِ پيتو وڃي، بڪ ختم ڪرڻ جي لاءِ پيتو وڃي ته ان شاءَ الله الڪريم! بڪ ختم ٿيندي، ❖ هي ئي اهو مبارڪ پاڻي آهي جنهن کي ان جي عظمت جي ڪري بيهي، قبله ڏانهن منهن ڪري پيتو ويندو آهي، ❖ زَمَ زَمَ هي اهو مُبَارَك پاڻي آهي جو ان کي پيءَ ڪري جيڪا دُعا گهري وڃي اها پوري ٿيندي آهي.

يہ زَمَ زَمَ اُس لاءِ ہے جس لاءِ اس کو پيئڻ کي اسی زمزم میں جنت ہے، اسی زمزم میں کوثر ہے

(مُسْتَدْرَك، ڪتاب: المَنَاسِك، جلد: 2، صفحہ: 132، حديث: 1782)

❖ ڪعبي شريف وٽ حجرِ اَسودِ آهي، حجرِ اَسودِ به جنتي پٿر آهي، ان کي هٿ لڳائڻ گناھن کي ختم ڪندو آهي، قيامت جي ڏينهن ان پٿر جون ٻه اڪيون هونديون، جن سان هو ڏسندو، زبان هوندي جنهن سان اهو ڳالهائيندو ۽ پنهنجي استلام (يعني چمڻ) واري جي باري ۾ شاهدي ڏيندو. (ترمذی، ڪتاب: الحج، باب: ماجاء فی الحجر الاسود، صفحہ: 254، حديث: 961) ❖ ڪعبي شريف سان گڏ ئي مَطَافِ آهي، هي اهو مقام آهي جتي ڪعبي شريف جو طواف ڪيو ويندو آهي، ان جڳهه تي چار سؤ انبياءِ ڪرام عَلَيْهِمُ السَّلَامُ جا مزار آهن. ❖ ڪعبي شريف جي ويجهو ئي حطيمِ پاڪ ۾ سنگِ اسماعيل يعني حضرت اسماعيل عَلَيْهِ السَّلَامُ ۽ سندن والده حضرت هاجرہ رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهَا جا مزار آهن، ❖ انهيءَ ڪعبي شريف جي قريب صَفَا ۽ مَرَوَه 2 پهڙيون (تڪريون) آهن، ❖ انهيءَ ڪعبي شريف جي ويجهو الله پاڪ جي آخري نبي، مڪي مدني صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي ولادت واري جڳهه آهي، ❖ انهيءَ ڪعبي شريف جي ويجهو مِني، مُزْدَلِفَه ۽ عرفات جهڙا مُبَارَك مقام آهن. ❖ اهو ڪعبو شريف

ئي آهي جو ان جي عزت جي پيش نظر پڪي ان جي مٿان نه اڏامندا آهن، ❖ هي ئي اهو ڪعبو شريف آهي جو جڏهن ڪو پڪي بيمار ٿئي ته ان جي فِضًا مان لنگهي شفا ماڻيندو آهي، ❖ انهيءَ ڪعبي شريف جي حفاظت جي لاءِ ابا بيل ذريعي فيل (يعني هاڻي) مارايا ويا، ❖ انهيءَ ڪعبي شريف ڏانهن ماڻهن جون دليون قدرتي طور تي مائل ٿينديون آهن، ❖ انهيءَ ڪعبي شريف جي بَرَڪت آهي جو مڪي پاڪ ۾ پيداوار ڪجهه ناهي، پر هتي ڏڪار ناهي ٿيندو، ماڻهو بڪارا ناهن مردندا، ❖ انهيءَ ڪعبي شريف جي بَرَڪت آهي جو هر سال لکين ماڻهو حج جي لاءِ هتي پهچي ويندا آهن، ان جي باوجود نه اُتي ڪاڏي جي ڪمي ٿيندي آهي، نه اُتي پاڻي گهٽ ٿيندو آهي. ان کان علاوه قُدرت جون ٻيون ڪوڙ ساريون نشانيون آهن جيڪي ڪعبي شريف ۾، مَسْجِدِ حَرَامِ ۾ ۽ مڪي پاڪ ۾ موجود آهن. (تفسير نعيمة، ٻاره: 4، آل عمران، تحت الآية 97، جلد: 4، صفحہ: 37)

ڪعبو شريف امن وارو مقام آهي

اي عاشقانِ رسول! ڪعبي شريف جو پنجون مُبَارَك وَصْف جيڪو الله پاڪ سڀياري: 4، سوره آل عمران، آيت: 97 ۾ بيان فرمايو، اهو هي آهي ته:

وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا^ط ڪنزالايمان: ۽ جيڪو ان ۾ آيو سو امن وارو ٿيو

سُبْحٰنَ اللّٰه! ڪعبي شريف جو ڪيڏو شان آهي...!! الله پاڪ ان کي امن وارو بڻايو ۽ رڳو اهو نه بلڪ ڪعبي شريف جي بَرَڪت سان الله پاڪ سڄي حرم جي حدن کي امن وارو مقام بڻايو آهي.

هاڻي هتي پهريان حُدُودِ حَرَمِ سَمَجِهِي وَنَو! شيخ طريقت، امير اهل سنت، حضرت علامه مولانا محمد الياس عطار قادري رضوي، ضيائي دَامَتْ بَرَڪَاتُهُمُ الْعَالِيَه فرمائن ٿا: عام طور تي ماڻهو صرف ”مسجد الحرام“ کي حرم شريف چوندا آهن، ان ۾ ڪو شڪ ناهي ته مسجد حرام شريف حَرَمِ مُحْتَرَمِ ۾ ئي داخل آهي

پر حرم شريف مڪي پاڪ سميت، ان جي چؤڌاري ڪيترن ئي ميلن تائين پکڙيل آهي ۽ هر طرف ان جون حدون ٺهيل آهن، هڪ تاريخدان جي جديد ماپ جي حساب سان حرم جو علائقو 127 ڪلوميٽر آهي جڏهن ته حرم شريف جو ڪُل رقبو 550 چورس ڪلوميٽر آهي. (رفيق الحرمين، صفحه: 89)

اهو سڄو رقبو جنهن ۾ جهنگ به شامل آهي، ان جي اندر اندر ساڻو گاه پٽڻ حرام، هتي جا وڻ ڪپڻ حرام، هتي جي جانورن کي تڪليف پهچائڻ حرام ايستائين جو جيڪڏهن سخت اُس هجي ۽ هڪ ئي وڻ هجي، ان جي چانو ۾ هرڻ وينل هجي ته پنهنجي ويهڻ جي لاءِ ان هرڻ کي اٿارڻ جائز ناهي، مڪي پاڪ جي ڪبوترن کي اُڏرائڻ، انهن کي ڊيچارڻ، انهن کي ڪنهن طرح تڪليف پهچائڻ منع آهي، (بهارِ شريعت، حصه: 6، جلد: 1، صفحه: 1085-1086) هتان کان اندازو لڳايو! جڏهن مڪي شريف جي جانورن جو ايترو ادب آهي ته اتي جي مسلمان انسانن جو ڪيترو ادب هوندو...؟ تفسير صراط الجنان ۾ آهي: جيڪڏهن ڪو شخص قتل ۽ جُرم ڪري خُذودِ حرم ۾ داخل ٿي وڃي ته اتي نه ان کي قتل ڪيو ويندو ۽ نه ان تي حد (يعني شرعي سزا) قائم ڪئي ويندي. بي خليف، اميرُ المؤمنين حضرت عمر فاروق اعظم رضي الله عنه فرمائن ٿا: جيڪڏهن مان پنهنجي والدِ خطاب جي قاتل کي به حرم شريف ۾ ڏسان ته ان کي هٿ نه لڳائيندس ايستائين جو هو حرم جي حدن کان ٻاهر نڪري. (تفسير صراط الجنان، پارہ: 4، سورہ آل عمران، زير آيت: 97، جلد: 2، صفحه: 16)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

ڪعبي شريف جو حج ڪيو ويندو آهي

ڪعبي شريف جو ڇهون وِصفِ سيپاري 4، سورہ آل عمران جي آيت: 97 ۾ اهو بيان ٿيو، اهو اصل ۾ قيامت تائين ايندڙ مسلمانن جي لاءِ هڪ حڪم آهي، الله

پاڪ ارشاد فرمائي ٿو:

وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حُجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ
إِلَيْهِ سَبِيلاً وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ
عَنِ الْعَالَمِينَ.

(پارهه، 4، سورة آل عمران: 97)

ترجمو ڪنزالايمان: ۽ الله جي لاءِ
انهن ماڻهن تي ان گهر جو حج
ڪرڻ آهي جيڪو انهيءَ تائين
وڃي سگهي ۽ جنهن انڪار ڪيو
پوءِ الله ساري جهان کان بي
پرواه آهي.

سُبْحٰنَ اللّٰه! اها به ڪعبي شريف ٿي جي خُصُوصِيَتِ آهي جو رُوءِ زمين تي بي
ڪنهن جاءِ تي حج ناهي ٿيندو، غير مسلمان مسلمانن تي اعتراض ڪندي چيو
هو ته بيت المقدس انبياءِ ڪرام عَلَيْهِمُ السَّلَامُ جو قبلو آهي، الله پاڪ هن آيت ۾
ٻڌايو ته بيت المقدس جيڪر ڪوڙ سارن نبي سڳورن عَلَيْهِمُ السَّلَامُ جو قبلو رهيو
آهي ته يقيناً اها بيت المقدس جي فضيلت آهي پر ❖ ڪعبو شريف اهو مُقَدَّس
مقام آهي جو زمين جي پيدائش کان وٺي قيامت تائين جيڪڏهن ڪنهن جو
طواف ڪيو ويندو هو، ڪيو ويندو آهي ۽ ڪيو ويندو ته اهو ڪعبو شريف ٿي
آهي، ❖ هي ئي اهو مقام آهي جتي جو طواف ٿيندو هو، ٿيندو آهي ۽ ٿيندو
رهندو، ❖ اهو ئي اهو مقام آهي جتي حج ٿيندو هو، ٿيندو آهي ۽ ٿيندو رهندو
۽ اها خُصُوصِيَتِ دُنْيَا ۾ بي ڪنهن به مقام کي حاصل نه آهي. ❖ ڪعبو شريف
ٿي اهو مُبَارَكِ مقام آهي جو انبياءِ ڪرام عَلَيْهِمُ السَّلَامُ به هن جو حج ڪندا هئا ❖
أَبُو الْبَشَرِ حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَامُ بَرَّصَغِيرِ ۾ رهائش فرما هئا، هڪ روايت مطابق
پاڻ عَلَيْهِ السَّلَامُ هتان کان پيادل هلي 70 حج ڪيا بلڪ حضرت ابن عباس رَضِيَ اللهُ عَنْهُ جي
روايت ۾ آهي: حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَامُ بَرَّصَغِيرِ کان پيادل هلي هڪ هزار پيرا
مڪي پاڪ آيا، ان ۾ 300 پيرا حج پڻ ڪيائون ۽ 700 عمرا ادا ڪيائون ❖
حضرت نُوحِ عَلَيْهِ السَّلَامُ به حج ادا فرمايو، ❖ حضرت هود عَلَيْهِ السَّلَامُ به حج ڪيو، ❖
حضرت صالح عَلَيْهِ السَّلَامُ، ❖ حضرت شُعَيْبِ عَلَيْهِ السَّلَامُ به حج ڪيو ❖ بلڪ حديث پاڪ
۾ ته آهي: اهي تمام انبياءِ ڪرام عَلَيْهِمُ السَّلَامُ جن جي قومن تي عذاب آيا، جڏهن

انهن جي قوم هلاڪ ٿي ويندي هئي ته اهي مڪي شريف ايندا هئا ۽ دنيا کان موڪلائڻ تائين هتي عبادت ۾ مصروف رهندا هئا ❖ حضرت مُجاهد رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ کان روايت آهي: حضرت موسيٰ عَلَيْهِ السَّلَامُ ڳاڙهي رنگ جي اٺ تي سوار ٿي حج جي لاءِ آيا، پاڻ عَلَيْهِ السَّلَامُ كعبي شريف جو طواف ڪيو، صفا ۽ مروھ جي وچ ۾ سعي ڪئي، هتي پاڻ آسمان مان هڪ آواز ٻڌو: لَبَّيْكَ عَبْدِي وَ اَنَا مَعَكَ اِي منهنجا ٻانهي لَبَّيْكَ! مان توهان سان گڏ آهيان. اهو ٻڌندي ئي حضرت موسيٰ عَلَيْهِ السَّلَامُ سجدو ڪيو ❖ صحابي ابن صحابي حضرت عبد الله بن زبير رَضِيَ اللهُ عَنْهُ کان روايت آهي ته بني اسرائيل جي طرف تشریف آڻيندڙ هڪ هزار انبياءِ ڪرام عَلَيْهِ السَّلَامُ حج جي لاءِ مڪي پاڪ آيا ۽ اهي سڀئي ”ذو طوي“ جي مقام تي پنهنجي نعلين شريف (يعني مبارڪ جوتا) لاهي مڪي شريف ۾ داخل ٿيندا هئا. (سبل الپهڏي، جلد: 1، صفحہ: 209-211 خلاصه)

مطلب ته: اها كعبي شريف ٿي جي خصوصيت آهي جو جيترن به نبي سڳورن عَلَيْهِ السَّلَامُ حج ڪيو، صرف ۽ صرف كعبي شريف ٿي جو حج ڪيو، دنيا ۾ ٻيو ڪو اهڙو مقام نه آهي جتي حج ٿيو هجي يا آئنده ڪڏهن ٿي سگهي ٿو.

حج ڪا شرف هو پھر عطا يارِ مِصْطَفَا مِيٺا مدينه پھر دکھا يارِ مِصْطَفَا

ديءَ طوافِ خانہ کعبہ کا پھر شَرَفِ فرما يہ پورا مَدْعَا يا رَبِّ مِصْطَفَا

رُخ سَوَءَ کعبہ ہاتھ میں زَم زَم کا جام هو پي کر میں پھر کروں دُعا يارِ مِصْطَفَا

(وسائلِ بخشش، صفحہ: 129)

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلِّ اللهُ عَلَي مُحَمَّدٍ

حج جون فضيلتون

اي عاشقانِ رسول! هر اهو مسلمان جيڪو استطاعت (توفيق) رکي ٿو يعني جنهن وٽ مڪي پاڪ پهچڻ ۽ واپس اچڻ جو خرچ موجود آهي، پويان پنهنجي

گهروارن جي لاءِ به مناسب انتظامات ڪري سگهجي ٿو ۽ راه به پُرآمن آهي ۽ ٻيا شرط به پورا آهن ته ان تي حج فرض آهي، ان تي لازم آهي ته هو حج جي لاءِ وڃي ۽ جيڪڏهن ڪنهن تي حج فرض نه آهي يا فرض حج ادا ڪري چڪو آهي، پوءِ به ان کي گهرجي ته نفل حج ڪري چو ته ”حج ڪرڻ انبياءَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ جي سُنَّت“ آهي.

سلطانِ مڪه، سردارِ مدينه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: حاجي پنهنجي گهروارن مان چار سؤ جي شفاعت ڪندو ۽ گناهن کان ائين نڪري ويندو جيئن ان ڏينهن جڏهن ماءُ جي پيٽ مان پيدا ٿيو. (كَنْزُ الْعُمَالِ، ڪتاب: حج و عمره، ج:5، جلد:3، صفحه:7، حديث:11837) هڪ حديث پاڪ ۾ آهي: حج ڪندا رهو، چو ته حج گناهن کي اهڙي طرح ڌوئي ڇڏيندو آهي، جيئن پاڻي مير کي ڌوئيندو آهي. (معجم اوسط، جلد:3، صفحه:416، حديث:4997) حضرت ابو هريره رَضِيَ اللهُ عَنْهُ کان روايت آهي، سرڪارِ عالي وقار، مديني جي تاجدار صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: جڏهن توهان ڪنهن حاجي کان ملاقات ڪيو ته ان کي سلام ۽ مُصَافَحُو ڪيو ۽ ان کي چئو ته اهو پنهنجي گهر ۾ داخل ٿيڻ کان پهريان توهان جي لاءِ مَغْفِرَت جي دعا ڪري، چو ته ان جي مَغْفِرَت ٿي چڪي آهي. (مشکوٰة المصابيح، ڪتاب: المناسڪ، فصل:ثالث، جزء:1، جلد:1، صفحه:472، حديث:2539)

حضورِ ڪعبه حاضر ٿيڻ حرم کي خاک ۾ سر ٻڌي بڙي سرڪار ۾ پئچي مقدر يادري ۾ ٻڌي
نه هم آنه ڪي لائق ٿي، نه قابل منده ڪهانه ڪي مگر ان ڪا ڪرم ذره نواز و بنده پرور ٻڌي
خبر ڪيا ٻه بھڪاري ڪيا ڪيا نعمتیں پائیں يه اونچا گھر ٻه اس کي بھيڪ اندازہ سے باھر ٻڌي

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

پيارا اسلامي ڀائرو! الحمد لله! ذيقعدہ شريف جو مُبَارَك مهينو هلي رهيو آهي، هي اهو مُبَارَك مهينو آهي جو هن مهيني ۾ حج جا قافلا نڪرندا آهن، عشق وارا جن جو نصيب پلو ٿئي اهي حج تي روانگي جي لاءِ تيارين ۾

مَصْرُوفَ تيندا آهن ۽ جن ويچارن جو سبب ناهي بڻجنڊو اهي مڪي ۽
مديني جي ياد ۾ روئيندا، ڳوڙها ڳاڙيندا ۽ بارگاه الٰهي ۾ روئي روئي عرض
پيش ڪندا آهن ته

بُراَ حَجِّ يَهْ اَنے ڪو جِي چاهتا هے بلاوا اَبَ آءُ گا ڪب يِالٰهِي!
مِيں مَڪے مِيں آؤں، مَدِينے مِيں آؤں بنا ڪوئي ايسا سبب يِالٰهِي!

تقريباً هر سال ئي لکين مسلمان حج جي سعادت ماڻيندا آهن پر افسوس!
جڏهن کان کرونا وائرس آيو آهي، ان سبب جتي زندگي جا ٻيا معاملات متاثر
ٿيا آهن، اتي حج جهڙي عظيم عبادت تي به ان جو ڪافي اثر ٿيو آهي، پوئين
سال به حج ته جيتوڻيڪ ٿيو پر پهرين وانگر لکين مسلمان مڪي پاڪ پهچي نه
سگهيا، هن پيري به آخري اطلاع مطابق محدود ماڻهن کي مڪي پاڪ جي
حاضري جي اجازت ملي سگهندي. الله پاڪ جلد از جلد کرونا وائرس جي آفت
کان جان چڏائي، الله پاڪ هن کرونا وائرس کي دنيا مان ختم فرمائي. ڪاش!
ٻيهر حاجين جا قافلا مڪي شريف روانا ٿيڻ لڳن ۽ وري پهرين جيان پُرڪيف
مناظر هجن، بهرحال جيڪڏهن اسان حج تي نه به وڃي سگهون تڏهن به پنهنجي
دل ۾ حج جي خواهش ضرور رکڻ گهرجي، جيتوڻيڪ حج تي روانگي جا
اسباب نه ٿي سگهن پر اکين ۾ لڙڪ ته هجن، دل ۾ تڙپ هجي، رات جو، ٿي
سگهي ته تهجد جي وقت، تنهائي ۾ الله پاڪ جي بارگاه ۾ دعائون گهرجن،

يارب پهر آڏج پر يه همارا نصيب هو سُوئے مدينه پهر همیں جانا نصيب هو
مڪه بهي هو نصيب، مدينه نصيب هو دشتِ عرب نصيب هو، صحرا نصيب هو
حج ڪا سفر پهر اے مرے مولیٰ نصيب هو عرفات ڪا، منیٰ ڪا نظاره نصيب هو
ڪعبے ڪے جلووں سے دل مضطر هو ڪاش! شاد لطفِ طوافِ خانة ڪعبه نصيب هو
ڪس طرح شوق سے وہاں ڪرتے تھے هم طواف پهر گرد ڪعبه جھوم ڪے پهرنا نصيب هو

الله پاڪ اسان سڀني کي عشق مڪي ۽ عشق مدينه نصيب فرمائي.

اٰمِيْنَ بِجَاہِ النَّبِيِّ الْاَمِيْنِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

صَلُّوْا عَلَيَّ الْحَبِيْب! صَلَّى اللهُ عَلَيَّ مُحَمَّد

12 ديني ڪمن مان هڪ ديني ڪم: فجر جي لاءِ جاڳائڻ

پيارا اسلامي ڀائرو! مڪي مديني جو عشق ماڻڻ، نيڪ نمازي بڻجڻ ۽ نيڪين پري زندگي گذارڻ جي لاءِ عاشقانِ رسول جي ديني تحريڪ دعوتِ اسلامي جي ديني ماحول سان وابسته ٿي وڃو ۽ 12 ديني ڪمن ۾ وڌ کان وڌ حصو وٺو! اِن شَاءَ اللهُ الْكَرِيْم! زندگي ۾ نيڪين جي بهار اچي ويندي، الله پاڪ جي رضا وارا ڪم ڪرڻ جا موقعا نصيب ٿيندا. 12 ديني ڪمن مان هڪ ديني ڪم آهي: فجر جي لاءِ جاڳائڻ.

حج جي سعادت نصيب ٿي وئي

پنجاب جي علائقي اِله آباد (ضلع قصور) جي رهائشي هڪ اسلامي ڀاءُ جي بيان جو خلاصو آهي: الحمد لله! مان دعوتِ اسلامي جي ديني ماحول سان وابسته ته هئس پر ديني ڪمن جي سلسلي ۾ سُستي جو شڪار هئس، هڪ ڏينهن هڪ ڏميدار اسلامي ڀاءُ مون کي سمجهايندي ديني ڪم ڪرڻ ۽ خاص ڪري ”فجر“ جي لاءِ مسلمانن کي جاڳائڻ واري ”ديني ڪم جي خوب پابندي ڪرڻ جي ترغيب ڏياري، الحمد لله! منهنجو ذهن بڻجي ويو ۽ مون اڳئين ڏينهن ان تي عمل شروع ڪري ڇڏيو. فجر جي لاءِ مسلمانن کي جاڳائڻ ته ڇا شروع ڪيو، الله پاڪ ۽ ان جي پياري حبيب صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو ڪرم ٿي ويو، قسمت جو تارو هيئن چمڪيو جو انهيءَ سال مون کي مديني جي حاضري جي سعادت نصيب ٿي، وِتر وڌيڪ اهو ڪرم پڻ ٿيو جو منهنجي وڏي ڀاءُ کي به حج جي سعادت نصيب ٿي وئي.

عطائے حبیبِ خدا مدنی ماحول ہے فیضانِ غوث و رضا مدنی ماحول
سنور جائے گی آخرت ان شاء اللہ! تم اپنائے رکھو سدا مدنی ماحول
صَلُّوا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللهُ عَلَی مُحَمَّد

”حج ۽ عمرہ“ موبائل ایپلیکیشن

اي عاشقانِ رسول! الحمد لله! عاشقانِ رسول جي ديني تحريڪ دعوتِ اسلامي جديد ٽيڪنالوجي جي ذريعي به علمِ دين عام ڪرڻ جي ڪوشش ڪري رهي آهي. هن حوالي سان دعوتِ اسلامي جي آئي ٽي ڊيپارٽمنٽ طرفان مختلف موبائل ايپلي ڪيشنز جاري ڪيون ويون آهن، انهن مان هڪ ايپلي ڪيشن آهي: *hajj & umrah* (حج ۽ عمره).

هن ايپلي ڪيشن جي مدد سان اوهان حج ۽ عمري جو مختصر طريقو ۽ حج ۽ عمري بابت ضروري مسئلا وغيره سڳهو ٿا، ان کان علاوه هن موبائل ايپليڪيشن ۾ حج و عمره جون دعائون، حرمين شريفين جي اهم زيارت جي مقامن جي معلومات وغيره به شامل آهي، هن موبائل ايپلي ڪيشن جي هڪ تمام اهم خاصيت اها آهي ته هن ۾ ٿري ڊي ويڊيوز (3D Videos) جي ذريعي حج ۽ عمري جو عملي طريقو به سيڪاريو ويو آهي. جن وٽ اسمارٽ فون (Smart Phone) جي سهولت آهي، اهو اها ايپلي ڪيشن پنهنجي موبائل ۾ انسٽال ڪري وٺي، هن مان فائڊو ڪٿو ۽ ٻين کي به ان جي ترغيب ڏياريو.

صَلُّوا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللهُ عَلَی مُحَمَّد

پيارا اسلامي ڀائرو! بيان کي اختتام ڏانهن آڻيندي سٺت جي فضيلت ۽ چند آدابِ زندگي بيان ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪيان ٿو. هڪ ڏينهن تاجدار رسالت، شهنشاهِ نبوت صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَالْآلِ وَسَلَّمَ تي پيرا فرمايائون: منهنجي نائب تي الله پاڪ جي

رَحْمَتِ وَسِي. عَرْضِ كِيُو وَيُو: حُضُور! اوهان جا نائِبِ كِيرِ آهِن؟ فرمايائون:
منهنجي سُنَّتِ سان مَحَبَّتِ ڪرڻ ۽ ٻين کي سيڪارڻ وارا. (جامع بيانِ عِلْمِ، باب: عِلْمِ ڪِ
فضائل، جلد: 1 صفحہ: 201، حديث: 220)

سينہ تيری سُنَّتِ ڪا مدينہ بنے آقا! جنت میں پڑوسی مجھے تم اپنا بنانا

صَلْحِ ڪِرَائِنِ سُنَّتِ مِصْطَفِي آهِي

فرمانِ آخري نبي، رسولِ هاشمي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جيڪو شخص ماڻهن جي وچ ۾
صَلْحِ ڪرائيندو الله پاڪ ان جو معاملو دُرُست ڪندو ۽ ان کي هر ٻول جي
بدلي ۾ هڪ غلام آزاد ڪرڻ جو ثواب عطا ڪندو، ۽ جڏهن هو موتندو ته
پنهنجي اڳوڻن گناهن کان مَغْفِرَتِ يافته ٿي موتندو. (الْتَّرَغِيْبِ وَالتَّرْهِيْبِ، ڪتاب: الادب،
باب: في اصلاح بين الناس، صفحہ: 893، حديث: 9)

اي عاشقانِ رسول! مسلمان ڀائرن جو پاڻ ۾ ”صلح ڪرائڻ“ سُنَّتِ مِصْطَفِي آهِي،
جيڪڏهن ڪڏهن صحابي سڳورن عَلَيْهِ الرِّضْوَانِ جي وچ ۾ ڪا غلط فهمي ٿيندي
هئي يا ڪڏهن 2 صحابي سڳورن ۾ اڻٻڌت ٿيندي هئي ته اسان جا پيارا آقا،
مڪي مدني مصطفي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ حڪمتِ عملي سان انهن ٻنهي ۾ صلح
ڪرائيندا هئا، جيئن هڪ ڀيري غير مسلمن جي سازش سبب صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ
الرِّضْوَانِ جي ٻن وڏن قبيلن اُوس ۽ خزرج وچ ۾ تڪرار ٿيو، جڏهن سرڪارِ عالي
وقار، مديني جي تاجدار صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي ان جي خبر ٿي ته پاڻ ڪريم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
وَسَلَّمَ آيا ۽ انهن جي پاڻ ۾ صلح ڪرائي، اهڙي طرح پياري آقا، سردارِ انبياء صَلَّى اللهُ
عَلَيْهِمْ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي صلح ڪرائڻ جا ڪوڙ واقعا آهن، جن جو تفصيلي ذڪر سيرت جي
ڪتابن مثال طور *-سيرتِ مصطفيٰ ۽ *-سيرتِ رسولِ عربي وغيره مان پڙهي
سگهجي ٿو.

پيارا اسلامي ڀائرو! صلح ڪرائڻ بابت اهو ياد رهي ته مسلمانن جي وچ ۾
اها ئي صلح ڪرائڻ جائز آهي جيڪا شريعت جي دائري ۾ هجي، مَدَنِي

مصطفيٰ، محبوبِ خدا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: مسلمانن جي وچ ۾ صلح ڪرائڻ جائز آهي پر اها صلح (جائز ناهي) جيڪي حرام ڪري حلال يا حلال ڪري حرام ڪري. (ابو داؤد، ڪتاب: الاقضية، باب: في صلح، صفحه: 570، حديث: 3594)

صلح ڪرائڻ جي حوالي سان وڌيڪ معلومات جي لاءِ مڪتبه المدينه جو رسالو ”صلح ڪرائڻ جون فضيلتون“ پڙهي وٺو.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

دعوتِ اسلامي جي هفتيوار سنتن پري اجتماع ۾ پڙهيا ويندڙ 6 درود شريف ۽ 2 دعائون

(1) جمع جي رات جو دُروُد

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الْحَبِيبِ الْعَالِي الْقَدْرِ
الْعَظِيمِ الْجَاهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ

بزرگن فرمايو ته جيڪو شخص هر جمعرات (جمع ۽ خميس جي وچين رات) هن
دُروُد شريف کي پابندي سان گهٽ ۾ گهٽ هڪ ڀيرو پڙهندو موت جي وقت
سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي زيارت ڪندو ۽ قبر ۾ داخل ٿيڻ وقت به
ايستائين هو ڏسندو ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي پنهنجي هٿن سان قبر
۾ داخل ڪري رهيا آهن. (افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة السادسة والخمسون،
ص 151 ملخصاً)

(2) سمورا گناه معاف

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَسَلِّمْ

حضرت سَيِّدُنَا انس رَضِيَ اللهُ عَنْهُ کان روايت آهي ته تاجدارِ مدينه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن
فرمايو: جيڪو شخص هي دُروُد شريف پڙهي جيڪڏهن بينل هو تو ويهڻ کان
پهريان ۽ وينل هو ته بيهڻ کان پهريان، ان جا گناه معاف ڪيا ويندا. (افضل
الصلوات على سيد السادات، الصلاة الحادية عشرة، ص 65)

(3) رحمت جا ستر دروازا

صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

جيڪو هي دُروُد شريف پڙهندو آهي ان تي رحمت جا ستر دروازا ڪوليا
ويندا آهن. (القول البديع، الباب الثاني، ص 277)

(4) ڇهاڪ ڏرود شريفن جو ثواب

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا فِي عِلْمِ اللَّهِ صَلَاةً دَائِمَةً بِدَوَامِ مُلْكِ اللَّهِ

حضرت احمد صاوي رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ كَنِ بُرُكْنِ كَان نَقْل كَنِ تَاهِن دُرُودِ شَرِيفِ كِي هڪ ڀيرو پڙهڻ سان ڇهه لک ڏرود شريف پڙهڻ جو ثواب حاصل ٿيندو آهي. (افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الثانية والخمسون، ص 149)

(5) قُربِ مُصْطَفِي صَلَّي اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى لَهُ

هڪ ڏينهن هڪ شخص آيو ته حُضُورِ انور صَلَّي اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کيس پنهنجي ۽ صَدِيقِ اڪبر رَحْمَى اللهُ عَنْهُ جِي وِج ڀر ويهاريو، انهيءَ تي صحابه ڪرام رَحْمَى اللهُ عَنْهُمْ كِي تَعَجُّبُ ٿيو ته اهڙي مرتبي وارو شخص ڪير آهي جڏهن اهو هليو ويو ته سرڪارِ مدينه صَلَّي اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: هو جڏهن مون تي دُرُودِ پاڪ پڙهندو آهي ته هيئن پڙهندو آهي. (القول البديع، الباب الاول، ص 125)

(6) دُرُودِ شَفَاعَتِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَنْزِلْهُ الْبُقْعَةَ الْمُقَرَّبَةَ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

شافع امر صَلَّي اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جو فرمان معظم آهي: جيڪو شخص هي درود پاڪ پڙهي ان جي لاءِ منهنجي شفاعت واجب ٿي ويندي آهي. (الترغيب والترهيب، ج ۲، ص ۳۲۹، حديث (۳۱))

(1) هڪ هزار ڏينهن جون نيڪيون

جَزَى اللهُ عَنَّا مُحَمَّدًا مَا هُوَ أَهْلُهُ

حضرت سَيِّدُنَا ابن عباس رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا کان روایت آهي ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: هي درود شريف پڙهڻ واري جي لاءِ ستر فرشتا هڪ هزار ڏينهن تائين نيڪيون لکندا آهن. (مجمع الزوائد، ڪتاب الادعية، باب في كيفية الصلاة... الخ، 10/254، حديث: 17305)

(2) چئن شب قدر حاصل ڪري ورتي

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ
(خدا، حلیم و کریم کان سواءِ ڪوئي عبادت جي لائق ناهي، الله عَزَّوَجَلَّ پاڪ آهي جيڪو
ستن آسمانن ۽ عرشِ عظيم جو پروردگار آهي)

فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن هن دُعا کي ٽي ڀيرا پڙهيو ڇڻ ان شب قدر
کي حاصل ڪري ورتو. (ابن عساکر ج 19، ص 155، حديث 4455)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ